

15. februar 2002
številka 2
letnik XXXIII

časopis občine LOGATEC

Logaške novice

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Začetki Logaških novic segajo v leto 1954, ko so pričele izhajati kot glasilo KLI Logatec. V njih so se objavljale novice iz območja sedanje občine, namenjene tako zaposlenim kot tudi občanom. Seznanjale so jih o novostih, uspehih v poslovanju in o spremembah delavske zakonodaje. Izhajale so do leta 1956, nato je bil premor do leta 1970, ko so ponovno izhajale kot glasilo KLI Logatec do leta 1974, nato pa do leta 1990 kot glasilo OK SZDL. Leta 1995 je Občinski svet občine Logatec sprejel ustanovitveni akt časopisa Logaške novice, ki bi naj izhajal periodično in bil obenem tudi uradno glasilo občine, na podlagi javnega razpisa pa jih je leta 1999 uspešno prevzelo podjetje Mali, d.o.o. in jih preoblikovalo iz glasila v pravi časopis.

Tako kot že nekajkrat do sedaj smo se znašli pred odločitvijo, kaj in kako s časopisom.

Mnogi med vami so me spraševali ali se časopis ne bo več izdajal ali ga ukinjamo in kaj mislimo narediti.

Naj odgovorim, da bo Občina Logatec časopis izdajala še naprej, da pa skušamo najti za nas cenejšo obliko. Razmišljamo, da morajo biti Logaške novice zastoj za vsa gospodinjstva, čeprav jih boste zaradi tega dobili manjkrat na leto.

Vnaprej se vam opravičujem, če bo od marca do junija »informativna suša«, obljubljam pa, da bodo Logaške novice ostale informativno glasilo občine in vseh občanov.

Vaš župan, Janez Nagode

Medobčinsko srečanje odraslih pevskih zborov

Pevci (v zboru pojemo člani MePZ Pevskega društva Logatec in MePZ Ivan Cankar z Vrhnik) pod vodstvom zborovodje Lovra Groma smo na medobčinskem srečanju odraslih pevskih zborov 24. novembra 2001 v Šeškovem domu v Kočevju, med desetimi zbori, na vabilo Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Kočevje, zapeli Ave verum (Charles Gounod), Bratci veseli (Ubaldo Vrabc), Tebe pojem (S. Mokrokranjec).

2. decembra 2001, v cerkvi sv. Mihaela v Rovtahu, in 13. januarja letos, v cerkvi sv. Jurija v Šenčurju pri Kranju, s sopranistko Jeršo Rudolf, pa smo na vabilo Mešanega pevskega zbora Pevskega društva Logatec izvedli koncertni program in peli latinsko mašo Missa brevis St. Joannis de Dee (Joseph Haydn).

Koncertni program smo na povabilo Mešanega pevskega zbora Ivan Cankar z Vrhnik ponovili 5. januarja letos, v cerkvi sv. Marjete v Borovnici, s sopranistko Špelo Petkovšek, na orgle pa je igral Edo Popit.

Marinka Petkovšek

Pravilno rešena gesla iz prejšnje križanke so: Gostilna Turk, Hotedršica.

Izžrebani nagrajenci so:

- 1. nagrada** - dve večerji in pijača: Marko Logar, Rovte 85, Rovte;
- 2. nagrada** - dve večerji in pijača: Stane Korenč, Gorenjska cesta 16, Logatec;
- 3. nagrada** - dve večerji in pijača: Karmen Lukančič, Pavšičeva 24, Logatec.

Nagrade podarja Gostilna Turk, Janez Zelenc, s.p., Hote- dršica 28, Hotedršica in jih lahko dvignete na uredništvu Logaških novic, Čevica 4, Logatec.

10. obletnica Knjižnice na Vrhu Svetih Treh Kraljev

V petek, 12. januarja letos, smo na Vrhu praznovali 10. obletnico delovanja Krajevne knjižnice Vrh, ki je enota Krajišnice Logatec. Ob tej priložnosti so priredili kulturno prireditev, na kateri nas je obiskala pisateljica Dušica Kunaver, ki je zbrala veliko šeg, navad, pregovorov, pesmi ... v zbirki z naslovom »Pod lipo domačo«. Njene knjige si lahko izposodijo tudi v knjižnici na Vrhu.

Praznovanje so popestrili otroci Osnovne šole Vrh s svojim kulturnim programom. S predstavitvami kratkih zgodb so predstavili delo naše gostje. Program so popestrile ljudske pesmi, ki so jih zapeli otroci. Ker pa je ljudsko petje pri srcu tudi starejšim, so tudi oni priskocili na pomoč. Bolj ko smo se približevali koncu programa, vedno več obiskovalcev je bilo, tako da je na koncu pela kar cela dvorana. Po koncu programa je sledil še kratek pogovor z našo gostjo o njenem ustvarjanju.

Nazadnje smo še malo poklepetali ob kozarčku dobrega vinca in ob dobri domači potici. Praznovanje 10. obletnice je bilo zelo zanimivo in veliko starejših krajanov se je ob tem verjetno spomnilo starih časov, ko se je še bilo in pripovedovalo pravljice ob toplih pečeh. Danes pa namesto tega prižgemo televizorje. Prav naša gostja Dušica Kunaver si prizadeva, da bi duh preteklih časov še bival med nami.

Anita Oblak, 8. razred
OŠ Rovte

Obvestilo naročnikom Logaških novic

Na uredništvo Logaških novic in Notranjskih novic nas je pokli- calo že veliko bivših naročnikov Logaških novic z istim vprašanjem: kako je z naročanjem na Notranjske novice.

Pojasnilo:

Naročili ste se na šest številc Logaških novic, ki ste jih tudi že prejeli (julij - december).

Če se želite naročiti na Notranjske novice, morate izpolniti novo naročilnico za Notranjske novice, saj le-te izhajajo neodvisno od Logaških in s temi niso nikakor povezane.

Uredništvo

Podelili Prešernove nagrade

6. februarja je bila v Narodnem domu v Dolnjem Logatcu osrednja občinska proslava, v režiji Marcela Štefančiča, kjer so bili predstavljeni najboljši prispevki literarnega natečaja z naslovom »Po besednih poteh« in na kateri so podelili februarjska priznanja za življenjsko delo in izjemne dosežke na področju kulture. Priznanje za življenjsko delo so prejeli: Matija Logar ter Anton in Jože Maček, priznanje za izjemne dosežke pa vera Tratnik in Marjan Grdadolnik.

Matija Logar iz Hotedršice je bil dolgo časa član logaškega Pihalnega orkestra, igral je klarinet, vodil je Pevsko društvo, uspešno je vodil tudi tamburaški zbor in nekaj časa še ženski zbor, ki ga je za nekaj let združil v mešani pevski zbor. Še vedno vodi Moški pevski zbor. V Hotedršici je ena izmed osrednjih osebnosti pri razvoju kulture v kraju.

Anton Maček iz Logatca je sodeloval je pri mnogih ansamblih, najdlje pa pri logaškem pihalnem orkestru, ki ga je nekaj časa tudi vodil, v na novo ustanovljeni Glasbeni šoli 1973. leta je bil prvi učitelj trobente.

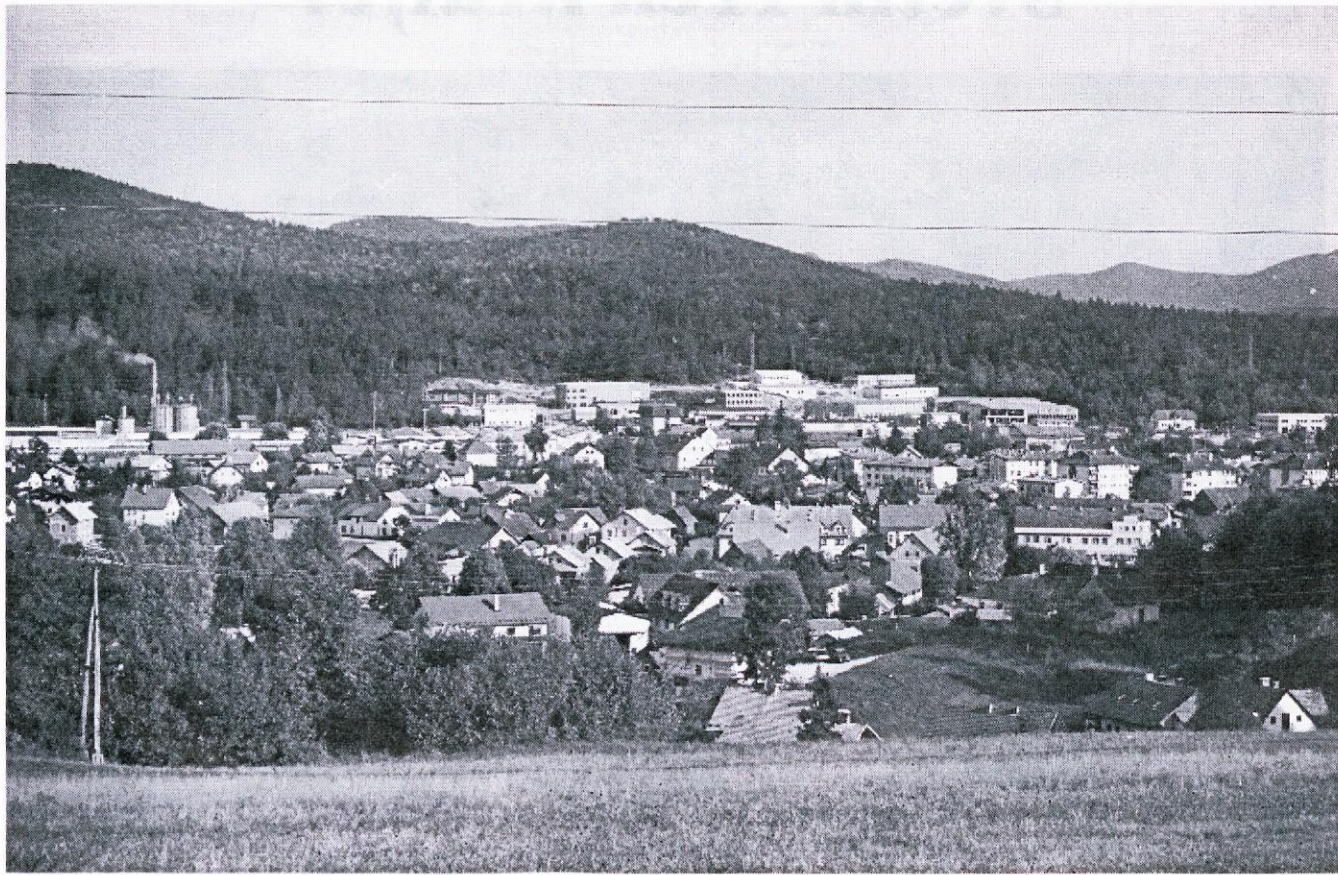
Jože Maček iz Logatca je že pri petnajstih letih, potem ko je sodeloval v cerkvenem mladinskem zboru, pel med med pevci moškega zbora. V Pihalnem orkestru Logatec že 42 let neprekinjeno vztraja kot basist. Bil je med ustanovitelji Logaškega okteta, cerkveni pevski zbor pa vodi še zdaj.

Vera Tratnik iz Logatca je prejela priznanje za izjemne dosežke z Mažoretno skupino DMG Logatec. Letos mineva že 30 let, od kar je začela vaditi in nastopati v mažoretni skupini. Štiri leta kasneje je prevzela vodstvo mažoret in jih od uspeha do uspeha, doma in v tujini. Z mažoretami se je udeležila številnih mednarodnih srečanj in tekmovanj, kjer so osvojile izvrstne rezultate.

Za izjemne dosežke je nagrado prejel tudi **Marjan Grdadolnik iz Logatca** dirigent MePZ Adoramus in Pihalnega orkestra Logatec. Adoramus, ki letos praznuje 15-letnico, je bil na mednarodnem tekmovanju v Pragi proglašen za najboljši zbor, prejel je nagrado za umetniški vtis, za najboljšo izvedbo obvezne skladbe, razglašen je bil za najboljšega dirigenta; tudi Pihalni orkester Logatec je popeljal v mednarodni vrh. Je tudi dirigent Adoramusovega podmladka ter Simfoničnega orkestra Glasbene šole Logatec.

Za prihodnost se ni bati

Občina Logatec se razprostira na 173 km² površine, na katerih je raztresenih več krajev, naselij in zaselkov, ki so združeni v osem krajevnih skupnosti: Naklo, Tabor, Rovte, Hotedršica, Laze-Jakovica, Trate, Vrh Sv. Treh Kraljev in Log-Zaplana. Klimatske razmere v občini so ugodne: megle je bistveno manj kot v Ljubljani in zrak je čist. Da je logaška občina prijazna in prijetna, dokazuje tudi število prebivalstva: občanov je že več kot 11.000, število pa še narašča. In ne le zaradi naravnega prirastka (letno se v logaški občini rodi od 135 do 150 otrok; največji prirastek, tudi v slovenskem merilu, imajo v Rovtah), pač pa se v občino priseljuje vedno več ljudi, ki jih poleg prijetnega okolja in klime privablja tudi bližina Ljubljane. Z večanjem števila prebivalstva pa se že pojavljajo tudi pomisleki o tem, da Logatec, središče občine, postaja spalno naselje. Župan Janez Nagode pravi, da je vse odvisno od ponudbe. Če bo kraj tako priseljencem kot tudi staroselcem znal ponuditi dovolj, bodo doma ljudje tudi nakupovali, koristili razne storitve in preživljali prosti čas. Zaradi bližine Ljubljane pa Logatec postaja zanimiv tudi za nekatere gospodarstvenike, nenazadnje v Zapolju, ob cesti proti Ljubljani, raste že druga industrijsko-obrtna cona.

Industrijsko obrtna cona Logatec se razprostira za KLI-jem že dobrih deset let in se počasi polni. Drugo cono v Zapolju gradijo znani investitorji.

Prve obrtne cone, ki za KLI-jem stoji že več kot deset let, so se ljudje že dobro navadili, na gradbišče druge sedaj še marsikdo, ki se pelje proti Ljubljani, pogleda z negotovanjem. Ljudje smo nezaupljivi in pred velikimi leti so namršeni pogledi zrlji v gradbišče v gmajni za KLI-jem, kjer ima danes svoje prostore že precej obrtnikov in podjetnikov, logaških in tujih. Tako **Janez Nagode, župan občine Logatec**, kot tudi **Berto Menard, predsednik Območne obrtne zbornice Logatec**, v obeh obrtnih conah vidita velike možnosti za zaposlovanje, oba pa opozarjata, da mora biti Občina previdna pri izbiri investitorjev, saj ne želita, da bi v kraj prišla ekološko oporečna industrija.

Berto Menard: "Logatec ima lepo perspektivo, kar se tiče podjetništva, obrtnišva in industrije, zagotovo tudi zaradi dobre prometne povezave z glavnim mestom in pristaniščem Koper. Sem optimist in menim, da bosta obrtni coni Logatcu prinesli blaginjo."

Vedno več investicij

Naselitev novih dejavnosti v obrtnih conah prav gotovo pomeni večjo možnost zaposlovanja v sami logaški občini, od koder se zdaj veliko ljudi vozi na delo: V Ljubljano, Postojno, na Vrhniko in drugam. Gospodarstvo občine temelji na dveh velikih podjetjih, že prej veliko in vedno več pa je majhnih podjetij in samostojnih podjetnikov, ki trenutno zaposlujejo okrog 1000 ljudi. Predvsem je, že tradicionalno, razvita lesno-predelovalna in kovinska dejavnost ter avtoprevoznštvo.

Sicer je, tako **župan Janez Nagode**, brezposelnost v naši občini majhna (6,4 %), v okolici Logatca ima manjšo le še Idrija: "Vedno večji del prebivalstva je zaposlen, k čemur pripomore tudi dejstvo, da se občina širi, raste in je vedno več investicij." Osebni dohodki v občini v primerjavi z Ljubljano niso ravno najvišji, a se letno iz naslova dohodnine v občinskem proračunu zbere kar zaje-

ten kupček denarja: okrog 400 milijonov tolarjev. Celoten občinski proračun je težak okoli milijarde in 500 milijonov. In kot vsak proračun je tudi tega težko razdeliti tako, da bi bili zadovoljni prav vsi porabniki. Vsak občan bi želel, da bi se v občini naredilo tisto, kar najbolj pogreša, pa naj bo to večnamenska športna dvorana, Narodni dom, vodovod ali otroško igrišče. Vse naenkrat pač ne gre, je pa občina v zadnjih letih uresničila kar nekaj velikih projektov, ki so izboljšali kakovostno raven življenja. Obnovili so osnovno šolo v Dolnjem Logatcu, do 3. gradbene faze so preuredili staro sodnijo v Gornjem Logatcu, obnovili del cestnega omrežja v Rovtah, zgradili nov vrtec, skupaj z državo tudi Dom za starejše in obnovili del Tržaške ceste; za OŠ 8 talcev iz dneva v dan raste večnamenska športna dvorana; projekti za rekonstrukcijo OŠ Tabor so v potrditvi na Ministrstvu; izdelati so dali projekte za vodovodno in kanalizacijsko omrežje ... Izgradnja in obnova zastarele komunalne infrastrukture bo prav gotovo predmet vlaganj še lep čas: zamenjujejo salonične vodovodne cevi in gradijo nova omrežja v naseljih, ki so brez vodovoda, širijo kanalizacijo ... Območje Žibrš pa za naselje Logatec zagotavlja dovolj pitne vode; drugje po občini (Log-Zaplana in še kje) ljudi občasno zmoti motna in rjavkasta voda.

Težave tu in tam

Ker število prebivalcev v občini Logatec vsako leto narašča (priselje-

vanje se bo verjetno še povečalo, ko bosta sprejeta Zazidalna načrta Grapočnik in Kalce), se srečujejo tudi z drugimi težavami. Šole in vrtni ne morejo sprejeti toliko otrok, uvajanje sistema devetletnega izobraževanja zahteva nove prostore; zidovi Zdravstvenega doma postajajo pretesni ... Trenutno v Zdravstvenem domu gradijo prizidek, v katerem bodo uredili dve otroški ambulanti, dosti več možnosti za prostorsko širitve pa nimajo, zato razmišljajo, na kakšen način in kje bi pridobili še kakšen prostor.

Kadrovsko so dobro zasedeni (42 zaposlenih in 6 pogodbenih delavcev, od tega sedem zdravnikov), pravi **direktorica ZD Logatec, dr. Katarina Turk**, a imajo prav vsi polne roke dela. Z novimi preventivnimi programi, s katerimi sicer država želi zmanjšati število obiskov v ambulantni in ljudi privaditi na bolj zdrav način življenja, bo dela še več, rezultati bodo vidni šele čez 10, 15 let. Dr. Turkova meni, da se (tudi) Logatčani ne gibljejo dovolj in ne živijo dovolj zdravo: še posebno tisti srednjih let, pri katerih je nevarnost srčno-žilnih bolezni najvišja.

Pa se Logatčani kaj radi pohvalijo z neokrnjeno naravo, ki ponuja ogromno možnosti za rekreacijo: dolgi sprehodi po gozdovih, pohodništvo, kolesarjenje, jamarstvo, tek na smučeh ... Možnosti so za rekreativni turizem, pa tudi turizem na kmetijah. Župan Nagode meni, da je turizem ena od prihodnosti, "veja, s katero bodo dobro gospodarili tisti, ki bodo na tem področju prvi. A turizem smo tudi ljudje, tisti pa, ki se z njim ukvarjajo, se premalo zavedajo, kako to izkoristiti". Ostaja na realnih tleh, ko pravi, da velikih turističnih zamahov v Logatcu ne gre pričakovati, lahko pa bi izkoristili tiste možnosti, ki se ponujajo že skorajda same po sebi.

S prihajanjem gospodarskih de-neokrnjeno naravo, ki ponuja ogromno možnosti za rekreacijo: dolgi sprehodi po gozdovih, pohodništvo, kolesarjenje, jamarstvo, tek na smučeh ... Možnosti so za rekreativni turizem, pa tudi turizem na kmetijah. Župan Nagode meni, da je turizem ena od prihodnosti, "veja, s katero bodo dobro gospodarili tisti, ki bodo na tem področju prvi. A turizem smo tudi ljudje, tisti pa, ki se z njim ukvarjajo, se premalo zavedajo, kako to izkoristiti". Ostaja na realnih tleh, ko pravi, da velikih turističnih zamahov v Logatcu ne gre pričakovati, lahko pa bi izkoristili tiste možnosti, ki se ponujajo že skorajda same po sebi.

Petra Trček
Foto: A. Mali in P. Trček

Logaške novice šele poleti

Logaški občinski svetniki so na seji v začetku februarja sprejeli sklep, v katerem so Občinsko upravo zadolžili, da pripravi natančen koncept izdajanja Logaških novic ga finančno ovrednoti. Kar se tiče financ, je Franc Godina, LDS opozoril, da predvidenih 4 in pol mio sit za izdajanje ne bo dovolj. Župan mu je zagotovil, da so kalkulirali in da bodo s temi številkami prišli do konca leta. Mimogrede: še pred odpovedjo pogodbe je bilo v predlogu proračuna za izdajanje Logaških novic namenjenih 2 250 000 sit, ko pa je Občina dobila glasilo "nazaj", je številka takoj poskočila za polovico, na 4 in pol milijone tolarjev. Logaški župan Janez Nagode v tej številki tudi obvešča, da lahko pričakujemo novo številko Logaških novic, ki jo bo izdala Občina, šele junija.

V začetku februarja so občinski svetniki na redni seji obravnavali tudi nadaljnje izhajanje občinskega glasila Logaške novice. Dosedanji izdajatelj je namreč 24. decembra lani obvestil logaškega župana, da odpoveduje pogodbo o izdajanju časopisa, ter da bo - v skladu s trimesečnim odpovednim rokom iz Pogodbe - izdal še tri brezplačne številke Logaških novic (januar, februar in marec 2002). Občinski svetniki so na seji konec decembra sicer še sprejeli sklep, da naj naročnina na Logaške novice ostane nespremenjena, a to po odpovedi izdajatelja očitno ni prišlo več v poštev.

Na januarski seji je direktorica Občinske uprave Alenka Gorza Jereb občinskim svetnikom predstavila način izdajanja občinskega glasila po nekaterih drugih občinah v Sloveniji, ki imajo približno isto število prebivalcev kot logaška. Tako nekatere (Slovenske Konjice, Kočevje ...) občinskega glasila nimajo, v drugih pa ga izdajajo, a spet na različne načine. Na Vrhniki, denimo, imajo občinsko glasilo Naš časopis, ki ga podpirajo tri občine: izhaja mesečno, imajo zaposlenega urednika, stroški izdajanja (naklada je 9100 izvodov) pa znesejo letno 24 milijonov sit.

Razmišljanja občinskih svetnikov so bila različna, vsi pa so si bili edini, da Logaške novice morajo ostati glasilo Občine Logatec. Matjaž Kete, SDS je dejal, da morajo še naprej ostati kvalitetne, kot so bile do sedaj, saj so pokazatelj kulture na našem območju: "Ne vem, zakaj kar naenkrat iščemo drugačne možnosti. Zakaj ne poskusimo s koncesijo, da bi ostale na istem nivoju kvalitete, vsekakor pa jih ne sme delati le en človek, pač pa strokovna ekipa. Izhajati morajo enkrat mesečno in jih morajo dobiti vsi brezplačno." Kete je občinskemu svetu tudi predlagal, da se kar najhitreje ponudi koncesijo, za to pa zadolži Občinsko upravo, na naslednji seji OS pa bi svetniki že morali dobiti v razpravo možnosti nadaljnega izdajanja. Tudi Boris Hodnik, LDS je menil, da se morajo svetniki čimprej odločiti kako in kolikokrat bo Občina še izdajala svoje glasilo.

Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec - načrti za leto 2002

V Društvu kmečkih in podeželskih žena Logatec že kar nekaj let združujemo redni letni občni zbor s prednovoletnim srečanjem članic društva. Tokrat smo se zbrale v petek, 7. decembra 2001, v gostilni Turk. Lepo urejena in prostorna gostilna je še poudarila predpraznično vzdušje. Občni zbor ni bil le pust, običajen sestanek, pač pa smo ga popestrili s kulturno zabavnim programom in še čem.

Uvodoma so se predstavile tri mlade glasbenice: Nataša je zaigrala na violino, Mirjam in Anja pa sta zapeli.

Formalni dnevni red občnega zbora smo izpeljali v sproščeni obliki. Predstavili smo poročilo o delu v letu 2001. Ocenili smo, da je bilo delo društva v preteklem letu uspešno in pestro. Posebnih pripomb na delo društva ni bilo, le običajni spomladanski izlet so nekatere pogrešale.

V program za leto 2002 smo poleg omenjenega izleta (v mesecu aprilu) vključile še predavanje o negi kože, obisk gledališča (v februarju), kopanje v toplicah (zadnja sobota v januarju), pohode po okoliških hribih (obveščanje prek članic upravnega odbora in prek oglašnih desk), sodelovanje na Gregorjevem sejmu, skupno strokovno ekskurzijo (z društvu iz drugih občin, v avgustu) in še kaj, za kar se nam bodo porodile ideje med letom.

Že v vabilu smo članicam društva obljubili nekaj presenečenj. Eno takih je bil nastop Moškega pevskega zbora Hotedršica. Zapeli so nam nekaj pesmi in poželi navdušen aplavz. Prav tako so bile prisotne navdušene nad skečem z aktualno kmetijsko problematiko, ki sta ga pripravili Francka in Neža iz Kulturno turističnega društva Hotedršica.

Nazadnje je še Peter raztegnil meh svoje harmonike in marsikoga so zasrbele pete.

Vodstvo društva se je s skromnimi darilci spomnilo tudi vseh članic, ki so v letu 2001 praznovala okroglo obletnico, tistih, ki so praznovala v decembru, pa še najstarejše in najmlajše udeležence občnega zbora. Če omenimo, da je najstarejša štela 74 let, najmlajša pa 25 let, ugotovimo, da smo zelo pisana družina saj so v aktivnosti našega društva vključene tako kmetice, kot tudi druge žene s podeželja, ki jim je tak način življenja in dela pri srcu.

Ob slovesu smo si zaželele vesele praznike in snidenje ob letu osorej.

Mojca Dolenc

Obnovitvena dela na osnovni šoli v Lazah

Končno je Krajevna skupnost dobila denar za obnovo dotrajanih sanitarij v prostorih podružnične osnovne šole v Lazah. Obnovitvena dela so pri kraju in ostaja le še vprašanje: kdo bo sanitarije vzdrževal. /KaO/

Laške noči

Vas Laze je v začetku lanskega novembra razsvetlila svetloba luči javne razsvetljave, na potrebnost katere so tako dolgo opozarjali. Projekt postavitve luči je potekal v okviru programa CRPOV. Vaščani so zadovoljni in upajo, da bodo imeli srečo tudi z ostalimi projekti, ki naj bi jih izvedli v okviru omenjenega programa.

ZAHVALA

OŠ 8 talcev se iskreno zahvaljuje VSEM podjetjem, institucijam, krajanom občine Logatec in okolice ter staršem, ki so s svojimi prispevki prostovoljno pomagali pri organizaciji NOVOLETNE TOMBOLE. S prodanimi karticami smo pridobili sredstva za nakup atlasov in slovarjev za angleški jezik (na predlog Sveta staršev, da bi učence razbremenili težkih torb)

Iskrena HVALA vsem sodelujočim.

OŠ 8 talcev Logatec

IZPOSTAVA LOGATEC
KMETIJSKA GOZDARSKA ZBORNICA SLOVENIJE
KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD LJUBLJANA
Enota za kmetijsko svetovanje Logatec
Vodja enote - kmetijski svetovalec: ROMAN RUPNIK,
inž. kmetijstva

A. IZOBRAŽEVANJE NA PODROČJU OSNOVNE KMETIJSKE DEJAVNOSTI za leto 2002

PREDAVANJA V LOGATCU

Konec februarja

R. Rupnik, inž. kmetijstva, J. Koprivnikar, dr. vet. med., J. Slatnar, u.d.i.: Slovenski Kmetijski Okoljski Program (splošno) - Sonaravna reja domačih živali

14. marec ob 10. uri

Dr. Jože Verbič: S katerimi problemi se srečujemo pri krmljenju krav z velikim genetskim potencialom za prirejo mleka

Sredina marca

I. Bantan, u.d.i.: Dobra kmetijska praksa pri gnojenju

Predvidoma marca

Prof. dr. Emil Erjavec: Prihodnost slovenskega kmetijstva, funkcioniranje EU (kaj se obeta našemu kmetu, kako bo s kvotami za mleko ...)

April

Vse o mleku

TEČAJI IN DEMONSTRACIJSKI PRIKAZI

Marca v Logatcu

Matjaž Maležič, inž. sadjarstva: Obrezovanje sadnega drevja

Aprila v Logatcu

Tečaj varstva pri delu

Predvidoma aprila ali maja po krajevnih skupnostih (6 ali 7 lokacij)

R. Rupnik, inž. kmet.: Prikaz izpolnjevanja obrazcev za subvencije 2002 (inštruktaže)

PRIREDITVE

April

Strokovna ekskurzija po Sloveniji za kmete

Spomladi

Občni zbor Govedorejskega društva Logatec

Jeseni

Strokovna ekskurzija - ogled sejma v tujini

Preko celega leta

Redna srečanja govedorejcev (tri srečanja: Hotedršica, Žibrše ...)

Predvidevamo še dodatne izobraževalne aktivnosti, ki bodo znane kasneje.

Svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti: MOJCA DOLENC, inž. kmetijstva

B. IZOBRAŽEVANJE NA PODROČJU DELA S KMEČKO DRUŽINO IN PRI RAZVOJU DOPOLNILNE DEJAVNOSTI

PREDAVANJA

Februar

Majda L. Lončarič: Ko postajamo par ...

DEMONSTRACIJSKI PRIKAZI IN TEČAJI

Marca v Grčarevcu in v Rovtah

Robert Merzel: Tematski kuharski tečaj

PRIREDITVE

Februar

Ogled gledališke predstave

9. marca

Sodelovanje na Gregorjevem sejmu v Logatcu

April

Strokovna ekskurzija po Sloveniji za kmečke žene

Avgust

Strokovna ekskurzija po Sloveniji - dopolnilna dejavnost

23. junij

Sodelovanje na Kresni nedelji v Hotedršici

28. julij

Organizacija kmečkih iger v Rovtah

NOVOST V LJUBLJANI !!!

ZARIS-ova VIŠJA STROKOVNA ŠOLA za izobraževalne programe za odrasle: GRADBENIŠTVO, GOSTINSTVO IN TURIZEM

ZARIS, Zavod za razvoj, izobraževanje in svetovanje, ki ima svoj sedež v Ljubljani na Podjurski 13, ima poleg srednješolskih programov za odrasle verificirano in vpisano v razvid izvajalcev javno veljavnih programov, ki ga vodi Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, tudi Višjo strokovno šolo za programe gostinstvo, turizem in gradbeništvo, v katero bomo v letošnjem študijskem letu 2002/2003 prvič vpisovali v t. i. izredni študij za pridobitev višje strokovne izobrazbe organizatorica/**organizator poslovanja v gostinstvu ali turizmu in inženirka/inženir gradbeništva.**

Naši diplomati se bodo usposobili za opravljanje različnih del in nalog s področja vodenja in organizacije v turističnih in gostinskih podjetjih, agencijah, javnih službah ipd., kot tudi za raznovrstna dela s področja gradbenih del, proizvodnje gradbenih materialov, projektiranje in inženiringa ter različnih nalog, ki sodijo na področje upravnih organov (npr.: v agencijah za prodajo nepremičnin, za dela inštruktorja v gradbeništvo, komercialista v trgovini in svetovalca za investicije).

Študij traja dve leti od oktobra 2002 do decembra 2004 in je v celoti prilagojen časovnim in drugim potrebam ter obveznostim, ki jih imamo odrasli.

Tako bodo vsa predavanja in vaje potekale v Ljubljani dvakrat na teden v popoldanskem času, po potrebi pa tudi ob sobotah dopoldne, v sodobno opremljenih predavalnicah in specializiranih učilnicah CDI Univerzum, podjetij GI ZRMK d. d., SGP TEHNIK, M-hotel d. d. in Iskra Invest d. d.

Programe bodo izvajali mednarodno priznani predavatelji in strokovnjaki, ki imajo bogate izkušnje iz prakse. Za vse predmete so naši predavatelji pripravili sodobna učna gradiva, ki vsebujejo aktualne vsebine za potrebe našega časa za najnovejšimi dosežki stroke.

Poleg dobrih možnosti, ki bodo podlaga za učinkovit prehod in nadaljevanje študija na univerzitetni ravni, bo zagotovljen tudi nemoten dostop do gradiv iz specializiranih knjižnic, ki bo poleg že pripravljenih učnih gradiv lahko koristen dodatek pri študiju.

Poleg informacij, ki jih dobite na sedežu podjetja (tel.: 01 5008 680 ali 041 365 891; faks: 01 5008 686 in elektronski naslov: info@afna-znak-zaris.si), kjer za dobro informiranost vseh, ki jih zanima kateri koli od treh višješolskih strokovnih programov, skrbimo: mag. Marjan Velej, direktor in Meta Vedenik-Kolenc, namestnica direktorja in v.d. ravnateljica Višje strokovne šole s sodelavci, bo organiziran tudi **INFORMATIVNI DAN** in sicer: **v petek, 15. februarja 2002, ob 17. uri in soboto, 16. februarja 2002, ob 9. uri v predavalnici Gradbenega centra Slovenije, Dimičeva ul. 9** (poleg GZS).

Veselim se srečanja z vami!
ZARISOVCI

Zaris®

zavod za razvoj, izobraževanje in svetovanje

višja strokovna šola

za programe:

- ▶ gradbeništvo
- ▶ gostinstvo
- ▶ turizem

▶ za odrasle ◀

- ▶ trajanje 2 leti
- ▶ aktualna znanja za prakso
- ▶ kvalitetni predavatelji
- ▶ odraslim prirejena učna gradiva
- ▶ sodelovanje s stroko

informacije:

Zaris® Podjurska 13, 1000 Ljubljana
www.zaris.si tel: 01/500 86 80
fax: 01/500 86 86
e-mail: info@zaris.si

S čim so se igrale prababice osnovnošolcev iz Hotedršice

Kot vsak otrok se je tudi moja prababica rada igrala. Čeprav v času njenega otroštva za igranje ni bilo veliko časa, saj je morala iti že zgodaj služiti.

Njena najdragocenejša spremljevalka je bila majhna punčka iz cunj, katero ji je sešila njena mama. Največkrat so bile njene igrače razni plodovi, kot so lešniki, želodi in storži. Iz njih si je naredila ogrlico, ali pa jih je zlagala na vse mogoče načine. Kadar pa se je zbrala večja družba otrok, so se radi skrivali na kozolcu in skakali po senu. Lovili so se po pašnikih in se obmetavali s storži. Iz blata so delali potičke in kroglice. Zelo rada se je gugala na vrvi ali pa kar na vozu za seno.

Čeprav so bile igrače zelo skromni, so se znali lepo igrati in se zabavati.

Matej Brus, 3. razred

V šoli smo se pogovarjali o življenju v starih časih. Odšla sem k prababici in jo spraševala, kako je ona preživela otroštvo. Pripovedovala mi je, da ni imela igrač, le majhno punčko, ki ji jo je naredila njena mama. Zelo jo je imela rada, saj je bila njena najlepša igrača. Pri desetih letih pa se je naučila tudi kvačkati in to še danes rada počne.

Ugotovila sem, da se da tudi s preprostimi igračkami lepo igrati.

Suzana Švigelj, 3. razred

Povprašala sem ata in mamu o tem, kako so živeli nekoč. Njihovo življenje se je precej razlikovalo od našega. Mama mi je pripovedovala, da se je najraje igrala »fžkalco«, »volkalco« in človek ne jezi se. Ata pa se je najraje igral lovca. Imel je puško iz leskove palice. Čez zimo pa mu je dedek naredil pravo leseno puško. Spomladi pa je šel lahko z njim v gozd na lov. S tem pripovedovanjem o igračkah sem ugotovila, da so kljub revščini imeli zanimive igrače in so se z njimi lepo igrali.

Adrijana Dolenc, 3. razred

Vsi otroci se radi igramo in tudi moja mama se je. Najraje se je igrala s punčko iz cunj, ki ji jo je naredila njena mama. Zvečer pa so se najraje igrali »fžkalco«, »volkalco« in domine. Ko pa so igre dokončali, so vse deklice vzele svoje punčke in odšle spat.

Pozimi so se najraje sankali, toda moja mama se je poskusila tudi smučati. Ko pa je prišla pomlad, so se igrali v pesku z leseno žlico in samokolnico.

Čeprav so bile njihove igrače skromne, so v igri uživali.

Gregor Grom, 3. razred

Moja stara mama Viktorija je svoje otroštvo preživljala med drugo svetovno vojno in po njej. Njena prva igrača je bila punčka iz cunj. Oči je imela narejene iz gumbov, lase pa iz volne. Imela je tudi veliko oblekic. V stari kmečki hiši so se velikokrat šli tudi »volkalco«. Igrali pa so se tudi »mačjo zibelko«. Poleti, ko so bila jabolka še majhna, so jih trgali in z njimi balinali. Balinali pa so tudi z divjim kostanjem. Med drugim so tudi fučkali s kovanci, igrali tombolo, na učiteljišču pa so igrali »fžkalco« in igrico »gospod Kapucinar«.

Sami so izdelovali piščali iz divjega korenja in leske. Zraven pa so peli različne pesmi. Ena izmed njih je bila: DA BI PELA, DA BI SE SNELA, DA BI TE SLIŠAL SVETGA VIDA ZVON.

Čeprav so bili otroci v tistem času revni, so se igrali lepe in zanimive igre.

Domen Brus, 3. razred

Nepozabni izlet in prva vožnja z vlakom

Pred dvainpetdesetimi leti je moja stara mama hodila v tretji razred osnovne šole v Godoviču. Učiteljice so jim že med letom povedale, da pojdejo na končni izlet v Zagreb v živalski vrt. Vsi so celo leto nestrno čakali ta veliki dan. Izleta se je udeležilo 30 učencev in med njimi je bila tudi moja stara mama.

V Logatec, na železniško postajo, so se peljali po makadamski cesti z lojtrnim vozom. Vožnja z vozom ji je bila kljub tresenju prijetna in dokaj hitro so prispeli na železniško postajo. Kmalu je prisopihala jeklena zver - vlak - in niso se mogli načuditi kako dolg je bil, kako velik, kako hiter...Ko so vstopili, so se vrata za njimi zaprla kar sama od sebe. Nato je vlak speljal. Vse se jim je zdelo ogromno in tuje. Nekateri fantje so se hoteli nagniti skozi okno, vendar jim učiteljice tega niso dovolile. V Zagrebu so se namestili v hotelu. V vsaki sobi so spali trije. Stara mama se ni mogla načuditi, ker je imel vsak svojo posteljo, saj je bila navajena, da so vsi spali ob peči. Prvič je bila od doma brez mame. Drugi dan so si ogledali živalski vrt. To je bilo zanjo nepopisno doživetje. Prvič je videla leve, tigre, slone, pume, papige, kamele, krokodile... Sploh ni vedela, če vidi prav. Drugi dan so se vračali domov. Na železniški postaji v Logatcu jih je že čakal voz s konji. Na koncu Kalc pa se je pokvarilo eno od koles. Do večera so popravljali to presneto kolo. Na poti v Godovič so nekateri jokali, drugi se smejali, tretji peli...

Pozno ponoči so se vrnili domov. Vsi so bili veseli, da so imeli tako imeniten šolski izlet. Tega izleta ni nihče nikoli pozabil.

Domen Brus, 3. razred

Hotedršica nekoč

Spomini mojega starega očeta segajo v leta po drugi svetovni vojni. V tistih letih je bila ustanovljena Kmetijska obdelovalna zadruga. Dela so potekala ročno s pomočjo vprežne živine. Pridelovali so v glavnem žitarice in krompir. Redili so govedo in prašiče. V tej zadrugi so bili zaposleni v glavnem domačini. Po nekaj letih se to ni več obneslo in zadrugo so ukiniteli. Delavci so se zaposlili v drugih panogah. Po vojni je delovalo tudi Kulturno društvo. Uprizarjali so igre in prirejali veselice. Najbolj obiskana veselica je bila na Antonovo nedeljo. Takrat so prihajali v Hotedršico od vsepovsod, saj je sveti Anton zavetnik živine. V letih po vojni ni bilo zaposlitve. Ljudje so se preživljali le s kmetijstvom. Ženske so v tistih časih prale perilo v potoku ali pri studencu. Kolesa so bila prava redkost, da ne govorimo o avtomobilih. Ljudje so hodili v Logatec največ peš, kasneje z avtobusi. V trgovini so bila živila na karte. Kmetice so nosile svoje pridelke prodajat na tržnico v Ljubljano. V glavnem so prodajale maslo in jajca.

Zivljenje je bilo težko in skromno, a ljudje so se med seboj bolje razumeli in si pomagali.

Matej Brus, 3. razred

Učenci prvega razreda so povprašali svoje stare starše o njihovih spominih na dogodke iz otroštva

Bila je huda zima. V tistih časih niso cest ne pluzili ne solili. Zato so se otroci lahko sankali kar po cesti.

Mama Viktorija je bila stara pet let. Živela je v Šibalku. Skupaj so se sankali majhni in veliki otroci. Ko so se vračali domov, so na cesto polivali vodo, da bi se naredil led.

Naslednje jutro je bila cesta ledena. Mama Viktorija je imela najmanjše sani. V tistih časih sani niso kupili v trgovini. Viktoriji jih je iz desk zbil brat Franc. Njene sani so bile najmanjše. Drugi otroci so imeli večje sani. Nekoč so iz sani sestavili vlak. Ker je bila Viktorija najmlajša, je bila na koncu vlaka. Spustili so se z veliko hitrostjo. Ker je bila Viktorija lahka, jo je v ovinku zaneslo v škarpo. Udarila se je v glavo in dobila veliko buško. Vsi so jo tolažili.

Hana Brus, 1. razred

Ko sem jaz hodila v šolo, ni bilo elektrike. Luči smo imeli na petrolej. Vozili se nismo z avtomobili, ampak z vozom, ki so ga vlekli konji. Glavna hrana je bila krompir, zelje, mleko in polenta. Igrali smo se s punčkami, ki so bile narejene iz blaga. Smučali smo se z lesenimi smučmi ali z vrečo napolnjeno s senom. Hodili smo več kilometrov daleč do šole. Vsak dan smo tudi morali gnati živino na pašo.

Darja Treven, 1. razred

Moja stara starša sta živela v času vojne. Bila sta majhna, a se nista imela s kom igrati. Takrat ni bilo ne denarja, ne raznih igrač. Mama je hodila v šolo. Potem pa je doma pomagala mami. Delati je morala razne stvari: prati na potoku, kositi, sušiti seno ter hoditi v dnino k večjim kmetom.

Ata je kot osemletni deček hodil v gozd furat s stricem. Šolo je obiskoval v Hotedršici. Drugače je hodil tudi v dnino. Tam je pomagal kositi, orati in furat. Potem pa se je izučil za mizarja.

Takrat ni bilo ne hrane, ne obleke zato je bilo otrokom težko. Vedno so bili lačni in bos, vendar so delali, kar so jim naročili starši.

Saša Nagode, 1. razred

Ko je bila babica majhna, niso imeli toliko obutve in oblek kot danes. Nosili so kar doma sešite in pletene obleke. Pozimi so nosili čevlje, ki jih je naredil vaški čevljar. Poleti pa so bili kar bos. Ker je bilo v družini več otrok, so si obleke menjali.

Domen Moroz, 1. razred

Moja stara mama Cilka se spominja vojne. Stara je bila sedem let. Pogorela jim je hiša. Otroci so se skrili pri sosedu. Plazili so se po tleh, zaradi streljanja med vojaki. Krogle so jim letele nad glavo. Bilo jih je zelo strah. Hiša je cela zgorela.

Tina Moroz, 1. razred

Včasih niso imeli vode. Tudi hrane ni bilo. Jedli so, kar so pridelali doma. Največkrat zelje in repo. Perilo so prali v potoku. Najprej so perilo prevreli v posodi na štedilniku, nato so ga izprali v potoku. Likali so z likalnikom na žerjavico. Bilo je težko življenje. Danes je veliko lažje, imamo elektriko in vodo v hiši.

Nina Kržišnik, 1. razred

Ko je bila moja stara mama majhna, ljudje niso imeli dosti denarja. V trgovini so imeli le malo stvari. Pogosto niso imeli kruha, zato so jedli žgance in krompir.

Julija Petrič, 1. razred

Ko je moja stara mama hodila v šolo, niso imeli delovnih zvezkov. Ni bilo športnih dni in tudi malice v šoli niso imeli. Pisali so s peresi, ki so jih pomakali v črnilo. Na koncu šolskega leta so imeli samo en kratek izlet. Pouk so imeli tudi ob sobotah.

Anja Dolenc, 1. razred

Pastirica

Moji stari mami je bilo osem let, ko je že morala pasti ovce. Ovce je pasla skupaj s sosedovo Francko.

Na paši sta si čas krajšali s punčkami, narejenimi iz starih cunj. Pogosto sta bili tako zatopljeni v igro, da sta kar pozabili na ovce. Zgodilo se je, da so ovce ušle v Žibrše h kmetu »Bescu«. Bližala se je že noč, toda ovc nista našli. Prijokali sta domov. Tudi starši so bili žalostni, saj so se ravno takrat v okolici Hotedršice klatili volkovi. Bali so se, da bodo volkovi raztrgali in požrli ovce.

Drugo jutro pa se je pri njih oglasil kmet, h kateremu so se zatekle ovce. Šli so jih iskat in jih srečno prignali domov. Od takrat naprej sta s Francko bolj skrbno pazili na ovce.

Adrijana Dolenc, 3. razred

Moja babica je morala že kot osemletna deklica iti za pastirico. Šla je na večjo kmetijo, ki je bila na samotnem kraju. Krav se je zelo bala, a jih je morala vseeno gnati na pašo. Pasla je na velikem travniku daleč stran od hiše. Imela je veliko domotožje, zato je na paši pogosto jokala. Ker pa se je gospodarjevemu sinu smilila, ji je naredil leskovo piščalko. Rekel ji je, naj raje piska, kakor joka. Ona je piskala in piskala in čisto pozabila na krave. Prišla je gospodarica in rekla, naj žene živino domov. A živine ni bilo nikjer. Gospodarica je bila zelo huda. Močno jo je okregala. Vsa preplašena in objokana je odšla iskat krave. Našla jih je na sosedovi njivi. Za kazen je morala tisti dan iti v šolo brez kosila.

Za pastirčke so bili to kar hudi časi. Bili so še majhni otroci, ki so morali zelo zgodaj spoznati delo in bridkosti življenja.

Matej Brus, 3. razred

Babica pripoveduje

Moja babica je bila doma iz majhne kmetije. Ker niso imeli dovolj za preživetje, so morali hoditi služiti na večje kmetije.

Takrat, ko je bila babica še majhna niso hodili v šolo tako, kot danes. Doma niso imeli sena za živino, zato jo je morala peljati na pašo, namesto, da bi šla v šolo. Mamica ji je dala košček kruha in malo mleka, da je lažje prestala lakoto. S seboj je vzela knjigo, da se je učila, ko je pasla krave in ovce. Nekega dne, ko je pasla, ji je ovca skotila jagenjčka. Zavila ga je v star jopič in ga grela, dokler ni odpeljala živine domov. Ko je bila večja, jo je mama poslala služiti k stricu. Pri stricu je pasla ovce in krave ter pomagala pri kmečkih opravilih. Spala je kar na seniku. Za plačilo pa je dobila hrano.

Ko je bila babica dovolj stara, se je zaposlila v eni izmed prvih tovarn v Logatcu. Tako je babica služila svoj kruh.

Beti Moroz, 3. razred

Babica zelo rada pripoveduje zgodbe iz njene mladosti. Najraje poslušam tole, ko opisuje nesrečo, ki se je pripetila pri delu.

Na veliki kmetiji v Rovtah, kjer je živela moja babica, je nekega dne dekla kosila radič za prašiče. Čez nekaj časa jo je hlapec poklical, naj mu pride pomagat. Dekla je pustila koso in odšla k hlapcu. Moja babica je videla koso, jo prijala in zamahnila. V tistem hipu pa je pred koso pritekla njen brat. Babica ga je s koso porezala po nogi. V tistem hipu je pritekla dekla in zagledala ranjenega otroka. Moja babica se je tako prestrašila, da se je skrila v kozolec. Ko se je zvečerilo, so jo začeli vsi iskati. Ko ni bilo nikogar v bližini, je stekla v sobo in se skrila pod posteljo. Poklicala je svojo mamico in jo prosila, naj ne pove očetu. Vendar mu je mama vseeno povedala, toda prosila ga je, naj je ne kaznuje. Oče jo je okregal in ji prepovedal prijemati koso.

Gregor Grom, 3. razred

NOVOSTI IZ KNJIŽNICE LOGATEC

STROKOVNE KNJIGE

GODEK, G.: Romantični na 1001 način
 PHILLIPS, M.: Čustvena odličnost
 GOWIN, M.: Kdo si?: 101 način, kako vidimo sebe
 ZALOKAR DIVJAK, Z.: Jaz in ti
 ZUKAV, G.: Domovanje duše
 BRISTON, J.: Spomin in učenje
 NASTAJANJE strokovnih in znanstvenih besedil
 RUSSI Zagožen, I.: Živeti s staranjem in smrtjo
 KUHAAR, A.: Pokristjanjevanje Slovencev in nemško-slovenska etnična meja v vzhodnih Alpah
 CARLI, A.: Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij
 BUCALO, B.: Ku-Klux Klan znova na pohodu
 SOLŽENICYN, A. I.: Rusija v razsulu
 LUKAS, E.: Tudi tvoje trpljenje imo smisel
 NITSCH, C.: Dr. Mama!
 TOURLES, S. L.: Negujimo telo naravno!
 MEDVED, D.: Donava
 BENESCH, K.: Uganke preteklosti
 POHLY, M.: Osama bin Laden in mednarodni terorizem
 THOORENS, L.: Burno življenje Marca Pola
 USODA slovenskih demokratičnih izobražencev
 VANDENBERG, P.: Nofretete
 ZALAR, D.: Manjine družbe na Slovenskem
 MLINARIČ, J.: Kortuzija Bistra
 GRŽAN, K.: Na pragu večnosti
 KNUSTEN, T.: Vzpon in propad svetovnih redov
 LAUT, P.: Denar, moj prijatelj
 ŽABERL, M.: Policijska pooblastila

MCINTIRI, R.: Najstniki in starši
 GONICK, L.: Seks v stripu
 DONGEN-MELMAN, J.: Preživetvi roka v otroštvu
 PRAKSA ekološke zivinozreje
 VELIKI srednješkolski priručnik

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

PIZZONI J.: Prgišče življenja
 AMERIŠKA drama dvajsetega stoletja
 CANETTI, E.: Rešeni jezik
 FRITZ-Kunc, M.: Kam grejo ptice umret
 GROOM, W.: Forrest Gump
 JAKLUČ, F.: Zadnja na grmadi
 MEYRINK, G.: Angel z zahodnega okna
 MILLER, W. M.: Sveti Leibowitz in ženska-divji konj
 MODERNA francoska poezija
 RUSTJA, B.: Drobne zgodbe z biserom
 SLANA, D.: Smešnica dneva
 CIMERMAN, I.: Uganke vaštanke
 BACH, R.: Most prek večnosti
 BACH, R.: Polet v globine

KNJIGE ZA MLADINO

STOKES, G.: Brez stresa je učenje lažje
 SITAR, J.: Zgodbe za lutke in prste
 CHUDOŽILOV, P.: Preveč angelov
 GLUVIČ G.: Fantje, žoga, punce
 VELIKI pravljicariji in njihove najlepše pravljice
 LLEWELLYN, G.: Zakaj naj posojam
 LLEWELLYN, G.: Zakaj naj pomogam

Krajevna knjižnica Vrh - 10-let

Na prireditvi ob 10. obletnici krajevne knjižnice Vrh, ki je bila 12. januarja, so tistim, ki so tako ali drugače sodelovali v knjižnici podelili knjige:

- **Marko Žust**, dejaven v kulturnem društvu in v krajevni skupnosti, glavni pobudnik za nastanek knjižnice;
- **Mojca Treven**, takrat še Mivšek, ki je bila "srce" prve knjižnice;
- **Evlalija Čelik**, ki je priskočila na pomoč, ko se je gospa Mojca odselila (na prireditvi je manjkala);
- **Jasmina Buh**, ki je prevzela skrb za knjižnico po odhodu gospe Evlalije in vodi knjižnico še danes;
- **Jože Štritof**, ki je dal pobudo, da bi bila knjižnica odprta tudi dopoldne, ko otroci končajo pouk (na prireditvi je manjkal);
- **Mihaela Gostiša**, ki je pred kratkim začela poučevati na Vrhu in omogoča, da so knjige dostopne tudi po pouku;
- **Barbara Soko**, ki je z veliko skrbnostjo in prizadevnostjo s pomočjo mladih sooblikovala otroški program in otrokom približala knjige naše gostje, Dušice Kunaver.

Na prireditvi so se zahvalili tudi **Franciju Jerebu**, ki vsa leta zavzeto sodeluje v kulturnem društvu in je tudi najbolj stalna oseba, ki sodeluje s knjižnico. Prve odločitve o nastanku nove knjižnice pa so sprejemali skupaj z **Marjanom Geoheiliem** in **Špelo Petkovšek**, ki je kasneje sodelovala tudi pri računalniški obdelavi knjižničnega gradiva. Ivica Merlak pa je zadnji mesec prihajala na Vrh in prizadevno pomagala urejati knjižnico, hkrati pa se je z velikim veseljem pripravljala na pogovor z

gospo Dušico, ob tem pa je prebrala vse njene knjige. Na prireditvi ob 10. obletnici vrhovske knjižnice so se zahvalili tudi županu, na koncu pa dejali, da si nagrado zaslužijo tudi najzvestejši bralci. Med rednimi obiskovalci je mnogo mladih, toda tisti, ki vztrajajo vseh 10 let, so: **Majda Božnar**, **Rezka Kogovšek** in **Slavica Guzelj**.

Direktorica knjižnice Logatec, Alenka Furlan je ob 10. obletnici Krajevne knjižnice Vrh pozdravila vse goste in povedala, da je 7. decembra 2001 je minilo točno 10 let, odkar je začela delati krajevna knjižnica Vrh, zaradi številnih prireditev v decembru pa so se odločili, da bodo praznovali raje v januarju. Ko so pred 10-imi leti prejeli prošnjo, da bi na Vrhu odprli knjižnico, so najprej pomislili, da jena Vrhu premalo prebivalcev, da so hiše so raztresene, in da se to ne bi obneslo. Toda domačini so vztrajali, najbolj zavzet je bil Marko Žust. Prebivalcev res ni veliko, toda radi bi imeli nekaj knjig, saj je Logatec, zlasti za starejše, precej odmaknjen. Kako ustvarjalno je njihovo kulturno društvo, pa se ve daleč naokoli, saj vsako leto uprizorijo novo igro s katero gostujejo tudi v Logatcu.

Prepričali so jih, preskrbeli majhen prostor in povedali, da je Mojca Mivšek pripravljena izposojati knjige. Knjižnica Logatec je dobila leta 1987 nove prostore in kmalu zatem je zaprla enoto v Gornjem Logatcu (1989), ki ni imela več pravih pogojev za delovanje. V njej je bilo 1000 novih knjig last logaške knjižnice, ki so jih ponovno vpisali in prenesli na Vrh. Dogovorili so se, da bodo tam ostale trajno, občasno pa bodo knjiž-

nici na vrhu kupili tudi nekaj novih knjig. V glavnem pa je bilo dogovorjeno, da jim bodo posojali kolekcije novejših knjig iz Logatca in jih vsakih nekaj mesecev menjali. V minulih letih se je zaradi preselitev menjalo nekaj sodelavcev, kar je občasno povzročalo tudi nekaj težav. Prva leta je bila knjižnica odprta tudi ob nedeljah po maši, in ob petkih, ko je bila odprta trgovina ali je deloval pevski zbor. Urnik knjižnice se je prilagajal temu. Kasneje, ko sta v šoli poučevala gospa Evlalija Čelik in za njo gospod Jože Štritof, pa je bila knjižnica odprta tudi en dan v tednu po pouku. To odgovornost je sedaj prevzela nova učiteljica Mihaela Gostiša. Kljub temu, da na Vrhu Sv. Treh Kraljev živi le 250 prebivalcev, župnija z okoliškimi zaselki pa naj bi štela 370 prebivalcev, je knjižnico letno obiskalo v povprečju 600 obiskovalcev, ki so si letno izposodili okrog 1500 knjig, kar potrjuje, da so se v logaški knjižnici odločili pravilno, ko smo odprli knjižnico. V desetih letih so Vrhovci knjižnico obiskali 5639 krat in si izposodili 14.464 knjig, nekatere knjige pa so učiteljice uporabile tudi za popestritev pouka.

In kako v bodoče?

V minulemu letu so vse gradivo računalniško obdelali, da bodo imeli točnejši pregled nad gradivom, knjižnico so bolj strokovno uredili in preskrbeli novo korito za slikanice ter se odločili za posojanje videokaset iz Logatca. Vse gradivo si uporabniki lahko izposodijo brezplačno. Želja Alenke Furlan in sodelavcev je, da bi še okrepili sodelovanje in večkrat preskrbeli novejšje knjige, ob tem pa upoštevali tudi želje bralcev.

To smo mi

Imam sošolko z imenom Janja, ki uči se branja. V drugi razred pa hodi Maruša, ki se z mano v teku skuša. Mateja je moja prijateljica, verjetno bo nekoč pisateljica. Danijel prav rad se smeje tudi, če spotakne se ob veje. Da bi razred bil popoln, učiteljica Ana vodi naš šolski čoln.

Janez Brenčič, 1. razred, POŠ Rovtarske Žibrše

To smo mi

Živel je lep palček, ki je rad plesal valček. Imel je mlado gospodinjico in čarobno skrinjico. Na vrhu sta sadila rožice, ki sta jih gojila za ubožice. Če pa teh ni b'lo, sta imela še čisto vodo.

Mateja Gladek, 2. razred POŠ Rovtarske Žibrše

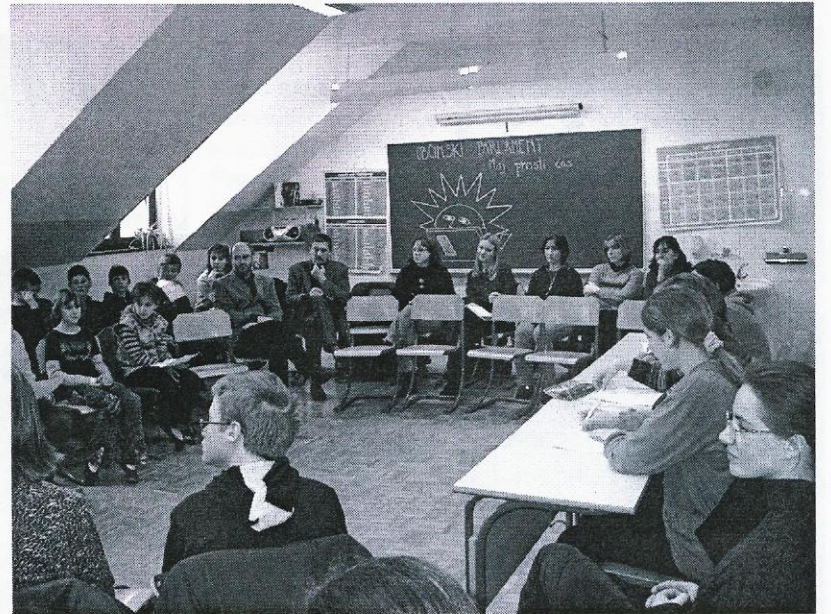
Če bi vse ure nehale delati, bi kar naenkrat postali svobodni, nič več ne bi bili nerodni.

Nikamor ne bi hiteli in lepo bi se imeli.

Janez Brenčič, 1. razred POŠ Rovtarske Žibrše

Otroški parlament

V začetku januarja so po vseh osnovnih šolah v naši občini potekali šolski otroški parlamenti. Glavna tema je bila »Moj prosti čas«. Učenci smo povedali svoje predloge, izluščili najpomembnejše in le-te predstavili na občinskem parlamentu, ki smo ga 16. januarja 2002 organizirali na OŠ Rovte.

Na občinskem parlamentu so predstavniki OŠ Tabor, OŠ 8 Talcev in OŠ Rovte najprej podali poročila, povedali želje, ki se pojavljajo v zvezi s prostim časom, oz. predloge, kako jih uresničiti. Omenili smo naslednje želje: v Logatcu si učenci želijo »skate park«, drsališče, bazen, poligone za rolanje, fitness center, smučišče z vlečnico, disko ..., učenci iz OŠ Rovte pa boljših avtobusnih povezav (Rovte - Logatec), še posebno ob sobotah in nedeljah in med počitnicami, ter večjo telovadnico, saj se v trenutni ne moremo ukvarjati z nekaterimi športi (npr. košarka in nogomet). Za temo naslednjega parlamenta smo predlagali: Kaj nam ljubezen pomeni?

več let ni oglašil na občinskem parlamentu. Sklenili smo, da se pri njem oglasimo s pisno besedo. V petek, dva dni pozneje, sva Romana Modrijan in Mateja Založnik iz OŠ Rovte, sli naprej, na regionalni parlament v Postojno, kjer sva zastopali Logaško občino. Tam sva predstavili probleme, ki smo jih obravnavali na občinskem parlamentu. Izbrali smo štiri učence: Anja Obreza iz OŠ Notranjski odred Cerknica, Sandi Vrhar iz OŠ Heroja Janeza Hribarja Stari Trg pri Ložu in Mateja Založnik ter Romana Modrijan iz OŠ Rovte, ki smo 21. januarja 2002 na 12. nacionalnem parlamentu zastopali Notranjsko regijo. Letošnji nacionalni parlament je organizirala Zveza Prijateljev Mladine Slovenije. Tam so bili poleg nas, poslancev iz regij celotne Slovenije, prisotni tudi ministri in ministrice. Ti so nam že na začetku obljubili, da

Ob koncu smo se pogovarjali o neodgovornem ravnanju gospoda župna, Janeza Nagodeta, ki se že

bodo našim željam prisluhnili in jih poskusili čim več uresničiti. Nato se je začela razprava. Bilo je podanih mnogo predlogov: zgradijo naj se športna središča, kjer bi lahko življali svoj prosti čas, izboljšajo javni prevozi (vlak, avtobusi), zaradi prekomernega uživanja alkohola in drog smo predlagali več zabav »Z glavo na zabavo« ... Izvolili smo še predstavnika, ki bo našo državo zastopal na svetovnem parlamentu v Skandinaviji, predstavnike regij, ki bodo nadzirali izvrševanje sklepov parlamenta, ter izbrali temo za otroški parlament prihodnjega šolskega leta - Zlorabe, nasilje in nestrpnost med in nad otroci in mladostniki. Za vse nas je bila to prijetna izkušnja.

Romana Modrijan in Mateja Založnik, 8.a OŠ Rovte, nov. krožek

Ljubzenska zgodba

Na vrtu, kjer je polno rastlin, sta rastla tudi malina in rdeči ribez. Rastla sta skupaj tako, da sta se dotikala. Počasi sta se razvijala v lepo grmičevje in pognala prve popke. Čutila sta drug drugega in se prepletala s seboj. Ko so se popki razcveteli v cvetove, sta se ogledovala. Ob pogledu sta si bila takoj všeč in se zaljubila. Njuna ljubezen je bila zelo velika. Skupaj sta srkala vodo, se veselila sonca in se pozibavala v vetru. Čebelice so brenčale po cvetovih in jih opršile. Malina in rdeči ribez sta se počasi starala. V jeseni sta imela na sebi sadežev, da sta jih komaj držala. Njuni stebli sta se lomili pod veliko težo in le ljubezen jima je dala moči, da sta vzdržala. Nekega dne pa so prišli otroci in obrali maline in rdeči ribez. Še zadnjič sta se pogovarjala med seboj, se božala in se zahvaljevala za lepe dni, ki sta jih preživela skupaj.

Maruša Pišljarič, 2. razred POŠ Rovtarske Žibrše

Rotos d.o.o. Idrija
Proizvodnja strojne opreme
5280 Idrija, Vojkova 4

RAZPISUJE

PROSTA DELOVNA MESTA

1. OPERATER CNC STROJA

1 delovno mesto

Pogoji:
V. stopnja izobrazbe, prednost imajo kandidati strojne in elektro smeri
ustrezne delovne izkušnje
odslužen vojaški rok
zaposlitev za določen čas, z možnostjo kasnejše stalne zaposlitve

2. VARILEC (TIG POSTOPEK)

1 delovno mesto

Pogoji:
III. ali IV. stopnja izobrazbe, prednost imajo varilci ali ključavničarji z znanjem varjenja
ustrezne delovne izkušnje
odslužen vojaški rok
zaposlitev za določen čas, z možnostjo kasnejše stalne zaposlitve

Pisne prijave pričakujemo v 8 dneh po objavi z ustreznimi dokazili v kadrovske službi družbe na naslovu:

Rotos d.o.o. Idrija, Vojkova 4, 5280 Idrija

... na travniku

15. januarja je v Modri dvorani Knjižnice Logatec razstavljala likovni ustvarjalec Jur Samec, sicer študent Višje strokovne šole slikarstva v Ljubljani in štipendist Mola. Razstavo je naslovlil "... na travniku". Razstava je njegova prva samostojna, do sedaj je s svojimi slikami sodeloval na različnih festivalih in skupinskih razstavah po Sloveniji in Evropi.

Na otvoritvi se je avtor **Jur Samec**, rojen v Ljubljani, predstavil kar sam. Pravi, da si je že od nekdaj želel postati slikar in ko je po končani srednji šoli prebral v neki knjigi, da je v življenju potrebno poslušati tiste želje, ki jih ima človek kot otrok, kajti tiste so najčistejše, se je lotil slikanja. V življenju ga zanimajo tudi druga področja: prostor, botanika, mehanika, film, glasba in drugo - vse, iz česar lahko črpa snov za likovno izražanje. Je kot človek, ki si kot otrok želi vse poizkusiti in preizkusiti tudi sam. Je človek, ki je željan znanja odkar je spoznal, za kaj in za koga se uči. Poleg likovnega izražanja pa se ukvarja in ima za seboj kar nekaj kulturnih projektov, pri kakršnih je sodeloval kot vodja ali kot udeleženec. Največkrat pa sodeluje kar v obeh funkcijah. Jur Samec si samega sebe predstavlja kot element v prostoru v odnosu z ostalimi elementi. Pravi, da je ves prostor sestavljen iz odvisnosti in vplivanja različnih elementov med seboj. Seveda ti elementi vplivajo med seboj na različne načine po vsebini, po obliki, po naravi. Tudi prostorov, v katerih funkcioniramo, je več. Jur pravi, da pri projektih uporablja podoben način vzpostavljanja

odnosov med elementi oziroma ljudmi kot pri sestavljanju elementov v slikah ali kateremukoli drugemu delu. Gre za vzpostavitev funkcionalnega odnosa med prvimi in drugim delom. Bolj kot je uspešna vzpostavitev odnosa, bolj uspešen je projekt, slika, rast rože ali izdelek. Seveda pa je vse odvisno iz osnove, iz katere začenjamo. Ponavadi je ta osnova abeceda. Abeced in jezikov pa je več in tudi različni so. Z jezikom Jur Samec ne misli le jezika, kot ga poznamo iz šolskih klopi, iz predmeta slovenščina ali angleščina. Gre za jezike, kot so likovni, matematični, kemijski, računalniški, tržni ... Ko združimo vse te jezike, pričnemo dobivati nek prostor, v katerem se informacije iz različnih virov zlivajo v neko skupno celoto - ambient. Takšne narave je bila tudi njegova postavitev razstave v logaški knjižnici. Pri razstavi ni šlo le za študije in slike, ampak tudi za instalacije, ki so bile postavljene tako, da so obiskovalca s pomočjo asocijskega toka popeljale do danega rezultata, ki izhaja iz osnove, trave, jase ali travnika.

Zakaj ravno travnik? Ker je nekaj najbolj nedolžnega in trpežnega. Raste pokončno, je uporen in prožen ter hkrati mehak in voljan. Kadar travo pokosijo, zraste ponovno - še močnejša, kot je bila. Seveda pa tudi

za travo pride čas počitka in ponovnega rojstva. Če se uležemo v travo in jo pogledamo od blizu, pridemo v čudoviti svet prepletov in medprostorov, lomov in prelomov, pri vsem pa ne vemo več čisto natančno, kaj je spredaj in kaj zadaj. Gre za migotanje, je pojasnil Jur Samec. In kaj povzroči to migotanje, ta kvazi kaos? Medprostor: v likovnem jeziku mu pravijo tudi negativni prostor. Z drugo besedo: prazen prostor, zrak. Prostor, ki nam ga orisuje nek element. Prostor, zaradi katerega ta element lahko ločimo od drugega. "In kaj je pomembno pri vzpostavljanju odnosov med ljudmi, ki so kot elementi?", se je na otvoritvi spraševal likovni ustvarjalec Jur Samec. "Prav ta medprostor, prazen prostor, ki dela premore med eno izrečeno besedo in drugo, ki nam da čas za premislek, da ne izgovorimo ali naredimo nekaj, za kar nam je kasneje žal. Vzemite si čas, sedite ali ležite med v travo, ter razmislite, kako je življenje lepo. Kako bi bilo prazno brez kaosa. Kaos ne obstaja, je samo bolj zapleten red."

Povzeto po otvoritvenem govoru Jura Samca

NAPOVEDNIK DOGODKOV

23. 2. ob 9. uri
Pomladna delavnica za mažoretne skupine

V Prešernovi dvorani Narodnega doma Logatec

25. 2. ob 16.30
Delavnica Če reazbijem mamino najvazo

Vodi: Janja Slabe
V POŠ Hotedršica

27. 2. ob 18. uri
2. območno srečanje literatov
V Narodnem domu v Logatcu

2. 3. ob 20. uri
Jubilejni koncert ob 15-letnici delovanja MePZ Adoramus
V Narodnem domu v Logatcu

KINO SPORED

Narodni dom Logatec

17. 2. ob 17.00
Operacija Mečarica, am. film
Swordfish

Rečija: Dominic Sena
Igrajo: John Travolta, Hugh Jackman, Halle Berry

23. 2. ob 17.00
Gospodar prstanov - Bratovščina prstana, am. film

Lord of Rings - The Fellowship of The Ring
Režija: Peter Jackson
Igrajo: Elijah Wood, Viggo Mortensen, Liv Tyler, Kate Blanchett

/V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje./

Prostovoljci med šolarji

Ob zaključku Mednarodnega leta prostovoljcev, za kar so leto 2001 razglasili Združeni narodi, so 30. novembra lani učenci in mentorici Osnovne šole Tabor, ki sodelujejo v interesni dejavnosti Prostovoljno socialno delo, ter fotograf Roman Mihevc v Domu za starejše v Grapočniku razstavili fotografije, ki prikazujejo prve korake prostovoljnega dela učencev v domovih za ostarele v Gornjem in Dolnjem Logatcu.

Leta 1999, v Mednarodnem letu starejših, sta na OŠ Tabor mentorici Silva Kranjc-Debevec in Irena Sivec-Maglica pričeli s projektom Prostovoljno socialno delo in mladi, ki je že naslednje leto, zaradi dobrega odziva učencev, prerasel v interesno dejavnost. Namen: sprejemati drugačnost ljudi okrog nas, medsebojno sodelovati in pomagati tistim, ki pomoč potrebujejo. Lansko leto je bilo že tretje, ko so mladi prostovoljci obiskovali starejše ljudi v logaških domovih za ostarele, se z njimi družili in jim pomagali. Je pa bilo leto 2001 tudi mednarodno leto prostovoljcev, s čimer so Združeni narodi države povsod po svetu vzpodbudili k raznovrstnim aktivnostim, s katerimi lahko posamezniki prispevajo k uveljavljanju kakovostnejšega prostovoljnega dela in ki bi dale nesebičnim prostovoljcem tudi ustrezno priznanje za njihovo dobroto.

/T. P./

Božično novoletni koncert v Hotedršici

Moški pevski zbor iz Hotedršice je v soboto 29. decembra lani v Prosvetnem domu v Hotedršici vaščanom in ostalim gostom pripravil, lahko bi rekli že tradicionalni, t.i. Božično novoletni koncert. Letos so za popestritev dogodka medse povabili kar domače Turistično društvo.

V prijetno ogreti dvorani so se lahko dodatno ogreli tudi poslušalci. Moški pevski zbor pod vodstvom Matija Logarja je med svoj repertoar uvrstil nekaj zahtevnih pesmi. Čeprav se je zaradi božičnega in novoletnega vzdušja poslušalцем zdel program koncerta na trenutke že kar preveč raznolik, so ga pevci znova in znova postavili v pravi časovni okvir. Darja Merlak, ki zna s svojo vednostjo poslušalce razvneti, je povezovala program večera. Člani Turističnega društva Hotedršica pa so za vse navzoče pripravili nekaj recitacij, skeča in tako na poseben način pripomogli k pestrejšemu dogajanju v dvorani.

Zdi se mi prav, da tovrstne aktivnosti ne bi zamrle. Prav po krajevnih skupnostih se zdi pomembno, da za kulturno podobo kraja skrbijo društva sama. Poleg vsega pa ne smemo pozabiti, da smo obiskovalci teh prireditelj tisti, ki s svojim obiskom damo prireditvi pravo podobo in društvom vzpodbude za njihovo nadaljnje delo.

S. Nagode

Kapelica sredi Hotedršice

Prav sredi Hotedršice, nasproti Lebanovi domačiji, stoji ob cesti, ki pelje proti Idriji, kar mogočna kapelica. Ljudje jo različno poimenujejo: eni ji pravijo Slanova oziroma Pr' Slan, drugi Habjanova ali Pr' Habjan. Obojno ime se je prepletalo zato, ker je kapelica sezidana tako rekoč na mejniku, ki razločuje posest sosedov Slanovih - Trpinovih in Habjanovih - Petkovškovih. Na vsak način gre za domačijsko kapelico. O njeni postavitvi se slišita dve zgodbi: po pripovedi Habjanovih naj bi kapelico 1905. leta postavili skupaj oboji sosedje, in naj bi stala na posesti obeh sosedov. Po pripovedi Slanovih pa naj bi kapelico postavil omenjenega leta Franc Trpin (stari ata sedanjega gospodarja Maksimiljana) v zahvalo Bogu, ki da je po priprošnji Device Marije izkazal milost njegovi sestri Urški, da se je zaobljubila nunam. Urška je tudi kupila kip Marijinega Brezmadežnega spočetja, ki ji je kapelica posvečena. - Sprva je kapelica stala ob hruški, v katero je pogosto treskalo. Zato naj bi Habjan predlagal sosedu Slanu, da bi kapelico premaknila do "tirmana" Habjanovih. Pri predstavitvi naj bi Habjanovi tudi oskrbeli ostrejšje za kapelico in bi naj poslej veljalo, da je kapelica od obojih sosedov.

Slanova / Habjanova kapelica (Foto: Fr. Bogataj)

Po drugi svetovni vojni so nacionalizirali posest Petkovškovih-Habjanovih, in misleč, da je kapelica Habjanova, so jo zaplenili in nacionalizirali. Skladno z izvirnimi revolucionarnimi domislicami so tedanji oblastniki nameravali spremeniti kapelico v trafiko. Tako se ni zgodilo, pač pa so jo kasneje izvzeli iz nacionalizacije. Sedanja kapelica (dimenzije: tloris 300x270 cm, višina do kapa 360 cm, do slemena 500 cm), ki jo oskrbujejo Slanovi, kaže značilnosti razkošnejših notranjskih vaških znamenj: na vrhu obojestransko ometanih in opleskanih zidov in sprednjih sloplastih stebričev so bogato oblikovani simsi, nad njimi pa dvokapna z opeko krita streha. Kovana železna vrata zapirajo obojni vstop (170x275 cm) v obokano notranjščino, v katero prihaja svetloba tudi skoz dvoje stranskih zamreženih oken. Na oltarni niši stoji 135 cm visok kip Brezmadežnega spočetja. Kapelico, ki vabi k prenovi, so leta 1983 obnovili Trpinovi, blagoslovil pa jo je zdaj že pokojni frančiškan p. Tadej Trpin. - Podobno kot Logarjevo in Koševsko so nekaj tudi to kapelico uporabljali pri procesijah za eno od evangelijskih postaj.

Marcel Stefančič

Logaške novice, glasilo Občine Logatec
- Ustanovitelj: Občina Logatec
- Izdajatelj: Mali d.o.o., Založniško in trgovsko podjetje, Logatec - Grafična priprava in tisk: Mali d.o.o., Logatec - Glavna in odgovorna urednica: Petra Trček - Naslov uredništva: Mali d.o.o., Čevica 4, Logatec - Rokopisov in fotografij ne vračamo. Pridružujemo si pravico do krajšanja prispevkov. - Naklada: 4000 izvodov - Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v občini Logatec brezplačno.

Lansko leto je Logaški oktet slavil 30. obletnico delovanja

Logaški oktet pel moskovskemu občinstvu

Pred enaintridesetimi leti je Logaški oktet zapel prvič pred domačim občinstvom, ki mu je ostalo zvesto vsa ta leta. Snemal je plošče, kasete, radijske in televizijske oddaje, gostoval po domovini in tujini, pel rojakom, tudi onkraj luže, v Argentini. Svojo 30-letno umetniško pot so Cveto, Andrej, Peter, Janez, Lovro, Franci, Marko in Tone nadaljevali v Moskvi, kamor sta jih povabila Ruski fond kulture in Veleposlaništvo Republike Slovenije. Fotografije s svojega obiska v Moskvi je Logaški oktet objavil na svojih spletnih straneh, s katerih tudi mi povzemamo fotografijo in gradivo za ta prispevek.

23. septembra lani so ob 21. uri zvečer pristali na letališču Šeremetjevo-2 v Moskvi. Podali so se v neznan svet, v neznano mesto. S kombijem, ki so ga imeli na razpolago vse dni, so se prevažali po Moskvi, vozila sta jih voznika Vadim in Sergej. Nastanili so se v počitniškem domu Polet v Podmoskovju, kakih 30 kilometrov zunaj središča prestolnice Moskve. Vsak dan so se odpravili na prizorišča koncertov, sprejema ali pa so šli na ogled mesta.

Pred 1200-glavo množico

Stolnica pravoslavne cerkve, cerkev Kristusa Odrešenika je bila prizorišče tretjega nastopa Logaškega okteta v Rusiji. Stavba je monumentalna, prvotno zgrajena leta 1839 v čast zmage nad Napoleonom 1812. Stalin jo je porušil 1931. leta in na njenem mestu zgradil javno kopališče. Po razpadu Sovjetske zveze je Ruska

Vsakič boljši

Kakovost petja in podajanja Logaškega okteta je bila na gostovanjih v Moskvi iz koncerta v koncert boljša. Sam vrh gostovanja v Rusiji je Logaški oktet dosegel na svojem četrtem nastopu v Rahmaninovski dvorani Moskovskega konzervatorija. Številno občinstvo je bilo nad koncertom zelo navdušeno in oktetu so deževala nova povabila. Celovečerni koncert je obsegal skladbe raznih narodov, spet je navdušil Večerni zvon in spet je moderni izraz prepričal. Vodopivčeve Žabe so bile navdušujoče regljajoče. Koncert je z izbranim komentarjem povezovala Lena, studentka glasbe. Občinstvu, med katerim je bilo mnogo Slovencev, ki žive in delajo v Moskvi, je Logaški oktet predstavil profesor

Kalinin, profesor dirigiranja in dekan zborovskega oddelka Moskovskega konzervatorija. S ponosom pa je nastop Logaškega okteta uvedel veleposlanik Republike Slovenije, dr. Franci Demšar.

Prvi uspeh v Rusiji

Prvi uspeh so dosegli že na prvem nastopu v Ukrajinskem kulturnem centru. Slovencev je bilo med poslušalci sicer zelo malo, so pa zato v večjem številu prišli radovedni ruski poslušalci, ki so oktetu že naslednji dan po pristanku na letališču odobravajoče zaploskali. Celovečerni koncert je obsegal spored od renesanse do modernega slovenskega pevskega izraza in pesmi raznih narodov. Seveda ni manjkala niti ruska narodna Večerni zvon. Poseben aplavz pa je doživela pesem V noči brez nje Alda Kumarja. Spored Logaškega okteta je povezovala Julija, mlada ukrajinskega igralka moskovskega gledališča.

pravoslavna cerkev s pomočjo donatorjev leta 2000 zgradila in dogradila ta hram. V stolnici je 26. septembra, ob zaključku festivala Luči Betlehema, pel tudi Logaški oktet. Oktet je pel pred 1200-glavo množico in to z velikim uspehom. Zadonela je slovenska renesansa in duhovna glasba. Pohvale so kar deževale. Oktet je bil deležen posebne predstavitve in pozornosti, ki pa si ju je tudi in predvsem zaslužil.

Koncert v Orožarni

Drugi dan bivanja v Moskvi je Logaški oktet prepeval v prostorih Orožarne moskovskega Kremlja. Okolje zgodovinskega prostora Orožarne je prispevalo svoje. Logaški oktet se je predstavil urbano, dovršeno in prepričljivo.

Odobravanje izbirčnega občinstva, tudi po koncertu, je bilo iskreno. Koncert je bil - spet - uspešen.

Pevci Logaškega okteta so na obisku v Moskvi prav gotovo uživali. Kako tudi ne bi. Ogledali so si lepo zgodovinsko mesto, ki jim bo ostalo v spominu, še bolj pa si bodo zapomnili uspehe in navdušenje, ki ga je njihovo petje izzvalo pri moskovskem občinstvu. Zato so si ob odhodu dejali: "Spet bomo prišli, če ne drugače, pa kot posamezniki."

Ludvik Jančar

Mladenič pri 90-ih

"Le kaj bova napisala o meni," je bil zaskrbljen, pa saj me vsi poznajo." Že res, a se prav gotovo vsi strinjajo, da si njegova neizmerna življenjska energija in veselje do vsega mogočega zaslužita posebno pozornost. Z mirno vestjo lahko zatrdim, da je gospod Ludvik Jančar eden najbolj aktivnih občanov, in kot kaže, se tej vlogi še dolgo ne namerava izneveriti.

Skorajda ni stvari, v kateri se še ni preizkusil - bil je telovadec, gasilec, lovec, planinec, balinar, ribič, šofer, inštruktor - in še bi lahko naštevali. Sam se je pošalil, da bi o njegovem življenju lahko napisala kar celo knjigo, a sem po pogovoru, ki je sledil, spoznala, da bi na papir zlite besede le stežka izrazile njegovo voljo in veselje do življenja, ki vejata ne le iz njegovih besed, temveč se iskrita globoko v njegovih očeh.

Po rodu sicer Jeseničana je pri 11-tih letih, ko mu je umrla mama, oče poslal v marjanišče v Ljubljano, kjer je hodil v šolo in molil 35-krat na dan. Po končani osnovni šoli je odšel na Štajersko in se izučil za trgovca. A kot Gorenjcu mu Štajerska ni preveč dišala, zato se je kaj kmalu odselil k sestri v Ljubljano in se zaposlil pri železnici. Vsak prosti trenutek je izkoristil za skok v telovadnico. In prav telovadba, za katero pravi, je bil "pripraven" že od malih nog, ga je pripeljala v Logatec. V Ljubljani je namreč spoznal Logatčana, Dalija Tolazzija, ki ga je zvalil med logaške Sokole. Družaben in poln idej je kmalu sklenil nova prijateljstva in med drugim spoznal tudi svojo bodočo ženo, Tešarjevo Majdo. "Potem pa, saj veste, kako je - ko te ženska omreži, ti ni več pomoči in tako sem pristal v Logatcu."

"Družabno življenje je bilo včasih res enkratno. S Sokoli smo v Narodnem domu vsako leto organizirali prireditve, ki so bile tisti čas znane širom Jugoslavije. Posebna vlaka sta prav za to priložnost pripeljala celo iz Celovca in Zagreba," se rad spominja. Vendar pa v Logatcu ni samo telovadil - začel se je ukvarjati z avtoprevozništvom, na tastoovo pobudo se je pridružil gasilec, kjer je še danes aktiven, in, ker je bil tast predsednik lovske zveze, je avtomatično postal tudi lovec.

"Ludvik, ti imaš piva do smrti v dobrem."

Kasneje je iz tovarnjaka presedlal na mestni avtobus. "To so bili prav luštni časi," pravi. "Ljubljana je bila takrat, okrog leta 1935, tako majhna, da sem poznal skoraj vse potnike. Z ljudmi, ki sem jih vsakodnevno srečeval na avtobusu, sem vzpostavil zelo pristne odnose. Ob slabem vremenu ali mrazu sem ženičkam, ki so se zjutraj odpravljale na tržnico, nemalokrat napravil uslugo - namesto da bi ustavil pri kavarni Evropa, kjer je bila končna postaja, sem jih zapeljal kar do tržnice. "Dekleta, zdaj pa dol," sem rekel, "nazaj boste pa že prišle." V zahvalo so mu nosile malico. Vzljubili pa so ga tudi drugi potniki - "Ludvik, nikoli ne vprašaj, koliko si dolžan - ti imaš piva do smrti v dobrem," mu je govorila natakarka pri Figovcu.

"Vsak ga je biksal po svoje."

Ko se je v Logatcu ustanovila avtošola, so ga povabili k sodelovanju in postal je inštruktor. "Ravno zadnjič me je na cesti za rovak pocukal možič: "Ja Ludvik, se me ne spomnite," je vprašal, "ste že pozabili, kako sem ga biksal na voznjaha?" Ja, sem mu odgovoril, nekam znani se mi že zdite, a le kako naj bi si vas vse zapomnil - čez 1000 sem jih spravil do vozniškega izpita, vsak pa ga je biksal po svoje - eden na tem, drugi na drugem ovinku."

"Vsak prosti trenutek sem izkoristil za skok v naravo."

Gospod Ludvik je tudi velik ljubitelj narave. Kot lovec, ribič in planinec je vsak prosti trenutek še do pred kratkim izkoristil za skok v bližnji gozd ali za vzpenjanje na katerega izmed okoliških hribov. Pri svojih izletih v naravo pa je našel še eno strast - nabiranje zdravnih zelišč, ki, kot pravi, preženejo marsikatero bolezen. "Tudi dr. Žuraju sem se ponudil, naj se, ko ga napade katera izmed bolezní, kar pri meni oglasi in ga bom jaz pozdravil."

Brez narave si življenja ne predstavlja, a kaj ko nesreča nikoli ne počiva in je predlani med markiranjem notranjske planinske poti (vse od Pupisa čez Kališe pa do Pekla) padel v jamo in si zlomil nogo: "Imel sem pač smolo in z nogo imam še vedno precej težav". A ga tudi to ne ustavi in prepričana sem, da ga bo kljub poškodbi njegova neustavljiva volja kaj kmalu spet prignala na katerega izmed bližnjih vrhov.

Še posebej pri srcu so mu tudi otroci, zato me je poprosil, naj nikar ne pozabim omeniti, da za osnovnošolce še vedno pripravlja na kolesarski izpit ter da ob začetku šolskega leta spremlja prvošolčke na njihovi poti v šolo.

Ob koncu najinega pogovora sem ga povprašala po zdravilu, ki ga pri njegovih 90-tih letih še vedno ohranja tako vitalnega. Njegov odgovor je bil kratek in jedrnat - "garanje in še enkrat garanje." Jaz pa bi dodala še obilo dobre volje in entuziazem, ki mu ga lahko zavida marsikateri mladenič.

Maša Zupančič

Žan Kogovšek na motorju

Tekmovalna sezona 2001 je bila za Žana Kogovška iz Logatca prvo leto aktivnega treninga in tekmovanj. Z nepolnimi sedmimi leti starosti pred to sezono je imel za seboj le nekaj treningov in tekmovanj, kjer je sam in njegovi starši uvideli, da ga navkljub nevarnostim motokrosa ter večnemu blatu in prahu ta šport neustavljivo privlači.

Priprave na sezono so se začele takoj po končani sezoni 2000. Vse skupaj je bilo še težje, ker oče ni nikoli vozil motorja in niso imeli nobenih teoretičnih in praktičnih znanj motokrosa, motoroznanstva in vsega, kar se dogaja v tem in okoli tega športa. Zato so se povezali z Mirotom Kovičem iz Ljubljane, kateri je znan serviser in predelovalec motorjev, bolj znan kot Mikmehanik, ter preko zastopnika uvozili nov vrhunski 50ccm motor znamke Polini, poleg tega pa kupili še en ravno tak malo rabljen motor. Poleg tega pa še kombi, orodje, predelava spalnice za goste v hišno delavnico... in še preden so začeli, smo ugotovili, kako drag je dejansko ta šport. Na zemljišču, katerega imajo v bližini doma, so uredili manjšo proggo za treninge in ob lepi zimi trenirali, kadarkoli je vreme dopuščalo.

Cilji za sezono so bili optimistično zastavljeni, saj so računali ob srečnem razpletu okoliščin na eno zmago v sezoni. Sezono so začeli 17. februarja v Italiji, kjer je bila prva in druga dirka za avstrijski CUP KARTEN, (KOROŠKI POKAL). Prvič je Žan tekmoval na proggi za odrasle tekmovalce, prvič štartal na štartni rampi in prvič tekmoval v tujini. Prijavil se je v kategorijo 50ccm in še 65ccm, vendar kar z 50ccm motorjem. V dveh dneh je opravil čez 150 skokov in enkrat med dirko tudi padel. In cilj sezone je dosegel že na prvi dirki, kjer je zmagal! In kot pravi dirkači je prvič v življenju na zmagovalnih stopničkih tekmovalce in gledalce polival s šampanjcem! Zmagal je tudi drugi dan med 50ccm in kar je še večje presenečenje - po četrtem mestu prvega dne je z veliko srečo zmagal drugi dan tudi med 65ccm! Domov je prišel s štirimi pokali! S tem so dobili vsi polet in nove tekmovalne cilje. Celo sezono so vsaj dvakrat tedensko trenirali, ob sobotah in nedeljah pa tekmovali, večkrat tudi dopoldne v Avstriji, popoldne pa v Sloveniji. S treningi se je pridobivala moč in zanesljivost, s tekmami izkušnje. Proti koncu sezone so se povezali tudi z legendo slovenskega motokrosa, Marjanom Avbljem iz Vrhnike in z njegovo pomočjo popravljali tehniko vožnje.

Letos se je Žan Kogovšek udeležil 40 dirk in dosegel sledeče rezultate ligaških tekmovanj:

- zmagovalec Pomladanske lige Rakek 50ccm
- zmagovalec Poletne lige Rakek 50ccm
- zmagovalec avstrijskega Koroškega pokala 50ccm
- zmagovalec Pokala West 50ccm
- 2. mesto Jesenska liga Rakek 60ccm
- 5. mesto avstrijskega Koroškega pokala 60ccm

Na posamičnih dirkah pa je osvojil še:

- 1. mesto Pokal McDonalds 50ccm
- 3. mesto Avstrija Junior Cup 50ccm
- 5. mesto Pokal McDonalds 60ccm
- 3. mesto Pokal West 60ccm
- 6. mesto Liga Butajnova 60ccm

Pokal West, Koroški pokal in Poletno ligo Rakek je zmagal brez ene izgubljene vožnje!

Od 50 letošnjih voženj s 50ccm motorjem Žan ni niti enkrat odstopil, 44-krat pa je prišel skozi cilj kot prvi. Do konca sezone je vozil brez kakršnekoli poškodbe.

Na prihodnjo sezono se je pričel pripravljati že med to sezono, saj 65ccm motorji dosegajo večje hitrosti in večje pospeške. Prihodnjo sezono bo tekmoval z motorjem KTM. Prvi cilj bo tekmovalje za državno prvenstvo, kjer je njegov cilj uvrstitev med prve tri tekmovalce državnega prvenstva. Vsekakor si še posebej želi, da bodo motorji spet tako zanesljivi, da se bo sezona končala brez poškodb in da ga bo spremljala sreča.

Pohod na Tisje (650 m)

Dne 9. decembra lani smo se planinci Planinskega društva Logatec udeležili 21. pohoda na Tisje. S pohodom smo obeležili spomin na 60 let bitke II. štajerskega bataljona na Tisju, 24. decembra 1941.

Vreme je bilo sončno, vetrovno in brez snega. Pohod smo začeli pri Plečnikovem spomeniku NOB v Litiji. Preko Rozmanovega trga in Ježe smo prispeli do zagorice, se povzpeli na sleme nad Jablaniškim potokom. pri kapelici nad Bajernikom smo prečkali cesto Šmartno-Cerovica, se dvignili do Jelše, nato nad naselji Rodni vrh, Bič in Liberga prispeli na Tisje. Tu smo se okrepčali s toplim čajem in prisostvovali proslavi. S Tisja pa smo pri križu, ki stoji pri odcepu proti vasi, zavili desno proti Grmadi. Po dobrih stotih metrih, pri kmetiji Triglar, smo znova zavili desno in mimo kmetij Lauden in Pušcar prispeli do Ježnega vrha. Tam stoji prva zasebna cerkva na Slovenskem, ki jo je zgradil Vinko Zdražnik s pomočjo svojih bratov. Pogled z Ježnega vrha je segal od Gorjancev, Snežnika, Julijskih Alp s Triglavom, do Kamniških Alp. Z Ježnega vrha do Razbur smo hodili po asfaltu. Nato smo pot nadaljevali čez Višnji Grm do Vinogradov v Jagodniku in nato po štiri do peturni hoji prišli do združnega doma v Veliki Kostanjevici, kjer smo zaključili pohod. Od tam smo se s posebnim avtobusom odpeljali v Litijo, kjer smo imeli parkirana vozila, in se odpeljali domov.

Zimski pohod na Javornik (1240 m)

Tradicionalni spominski pohod na Javornik je organiziralo Planinsko društvo Javornik - Črni vrh nad Idrijo v spomin na dogodek iz II. svetovne vojne, ko je 23. decembra leta 1943 pri Škvarču na Javorniku dalo svoja življenja 47 borcev III. bataljona Gradnikove brigade.

Dne 23. decembra 2001 smo se planinci Planinskega društva Logatec ob 8. uri s posebnim avtobusom odpeljali iz Logatca do Črnega vrha nad Idrijo in dalje po asfaltni cesti Črni vrh-Ajdovščina. pri Kamplcu (včasih je bila tu gostilna) smo izstopili in se peš podali na dve uri oddaljen Javornik. Pot je vodila po stezi navzgor, do kmeta Štolca in naprej po kolovozu do Skokca. Od tu smo hodili skozi bukov gozd navzdol. Na ravni smo se srečali z markirano potjo, ki pelje iz Črnega vrha preko Šajsne ravni in po njej prišli na Javornik. Na vrhu Javornika je postavljen lesen razgledni stolp, od koder pa zaradi megle in močnega vetra ter sneženja nismo mogli uživati sicer obširnega razgleda, ki se ponuja ob sončnem vremenu. V Pirnatovi koči na Javorniku (1156 m) smo se okrepčali in uredili pohodniške obveznosti.

Iz Javornika se nas je nekaj podalo po bližnjicah in nemarkiranih poteh in stezah preko smučišča na Javorniku. Prišli smo na markirano Logaško planinsko pot, ki pelje skozi Spodnji in Gornji Novi svet. Na kmetiji Jakoba Nagodeta, ki ima tudi žig KS Hotedrsica, so nas postregli s toplim čajem. Po dveurni hoji nas je pri Planinskem domu Cajnar že čakal avtobus z ostalimi pohodniki, s katerim smo se odpeljali v Logatec.

20. jubilejni pohod na Kum (1219 m)

2. januarja 2002 smo se planinci Planinskega društva Logatec udeležili 20. jubilejnega novoletnega pohoda na Kum. Ob 7. uri zjutraj smo z osebnimi avtomobili iz Logatca odpeljali do železniške postaje v Trbovljah. Od tam smo odšli čez Čebulovo dolino in po treh urah hoje prišli na Kum. Vreme je bilo sončno, na vrhu je močno pihalo, toda nagrajani smo bili z lepim razgledom. Od vzhoda proti jugu smo videli Gore, Kopitnik, Velike Kozje, Lisco, Bohor, Medvednice, Gorjance, Kočevski Rog, Snežnik, Javornike, Nanos, v bližini pa dolino Sopote in proti Radečam s starim gradom nad Svibnim prostrano Dolenjsko gričevje; na zahodu so se na obzorju videli Julijci s Triglavom in pred njimi Polhograjsko hribovje in Škofjeloško pogorje; od zahoda proti severu so se videle Karavanke, Kamniške Alpe, na severu pa veriga vrhov Posavskega hribovja med Savo in Savinjo od Čemšeniške planine prek Mrzlice do Gozdnika in Maliča, zadaj pa Raduha, Golte, Smrekovec, Uršlja gora, Paški Kozjak, Pohorje, Konjiška gora in Boč.

Ker je bilo pohodnikov veliko, smo se hitro preoblekli, popili čaj, evidentirali prihod in pomalicali, nato pa se po dveurni, delno poledeneli in zasneženi poti vrnili v Trbovlje in se srečno vrnili domov.

Pohod na Dražgoše

Tudi letos smo se planinci Planinskega društva Logatec udeležili 23. spominskega pohoda po poti Cankarjevega bataljona. Na pohod so se odpravili 12. januarja letos. Ob 24. uri so pohod skupaj s več kot 550-imi pohodniki pričeli na Pasji ravni pri Črnem vrhu. Opremljeni z baterijami in derezami smo šli preko Sv. Petra hrib in Zminec v Poljansko dolino, Breznico, čez Sv. Tomaž v Praprotno v Selški dolini, skozi Ševlje v Zabrekve in po krajših počitkih prišli v Dražgoše ob 11. uri. Po udeležbi na slavnostni proslavi smo se odpeljali domov z vozili, ki so nas prišla iskat v Dražgoše.

Marinka Pektovšek

Notranjski pokal

V nedeljo, 20. januarja letos, je ŠD Kovk Rovte organiziralo tekmovalje v Notranjskem pokalu v slalomu. Tekmovalje se je odvijalo na smučišču Javornik pri Črnem vrhu. Tekmovalja se je udeležilo kar 144 tekmovalcev v kar 12. kategorijah, od najmlajših - predšolskih cicibank in cicibanov, do starejših - mladink in mladincev. Tekmovalja se je udeležilo 10 smučarskih klubov, prvič pa je sodelovala tudi ekipa iz sosednje Hrvaške, ekipa SK Kvarner Rijeka.

Do sedaj se je Notranjski pokal odvijal večinoma v veleslalomu, sedaj pa smo se odločili, da po treh letih poskusimo tudi s slalomom, ki pa je tekmovalcem delal obilo preglavic. Predvsem je temu botrovala ledena progga, ki smo jo morali dan pred tekmo polivati z vodo, saj je bilo na tekmovališču zelo malo snega. Vendar je tekmovalje minilo brez problemov in poškodb, kar pa je pri tekmovalju najpomembnejše.

Za dobro izvedbo grede vse zahvale g. Robiju Trevnu, ki je kljub svoji poškodbi požrtvovalno sodeloval pri izvedbi tekmovanja.

Marko Logar, ŠD Rovte
Foto: Simon Gradolnik

Planinci poročajo

Mednarodno leto gora

11. decembra prejšnjega leta je Generalna skupščina OZN v New Yorku uradno razglasila začetek Mednarodnega leta gora 2002 (MGL). Marsikaj se je zgodilo tudi že pred tem datumom. Številne države so ustanovile svoje komiteje za izvajanje dejavnosti ... Kako širok spekter sodelujočih je pri tem našel svoj inetres oziroma v njem vidi svoje poslanstvo, lahko hitro razberemo, če se podamo na spletno stran MLG (<http://mountains2002.org/events/>).

Kje pa je pri tem Slovenija kot gorata dežela na južni strani Alp, kot mednarodno priznan narod gornikov, smo izvedeli že iz glavnih državnih medijev.

Ker pa pri nas, v našem Planinskem društvu Logatec ni zaspano vzdušje, sem se ob tej priložnosti odločil, da predstavim eno izmed glavnih dejavnosti društva: delo Komisije za priprave ter izvedbe pohodov - vzponov, društvenih srečanj ter delavnih akcij od leta 1991 - 2001. Podatki so povzetek letnih programov planinskega društva.

Ugotovitve, ki so najbolj opazne:

- število društvenih akcij se je zmerno povečalo od 13 v let 1991 na 36 v letu 2001;
- vodje, ki so prevzeli odgovornost za organizacijo ter izvedbo akcij, so v glavnem izkušeni planinci; najmanj, pet, jih je zastopalo društvene dejavnosti v letu 1995, kar deset pa v letu 1999;
- trenutno imamo v društvu tri vodnike A kategorije ter gorskega vodnika, ki je tudi alpinist in gorski reševalec; kar nekaj je izkušenih članov, ki so praviloma člani Upravnega odbora in so vedno znova pripravljani voditi lažje in težje vzpone ter pohode;
- od skupno 277 načrtovanih akcij smo se 46 odpravili na ture, ki so višje od 2000 metrov;
- kar 189-krat smo uživali razglede na višjih od 1000 do 2000 metrov;
- 51-krat smo se s požrtvovalnim delom pridružili pri očiščevalnih akcijah in kresovanjih. Najlepša pa so bila mnoga srečanja planincev ob različnih priložnostih. Vrhovi naših planin in gora so različno oddaljeni in različno težko dostopni, zato je za osvojitve le-teh potrebno več ali manj časa;
- 189 vrhov smo osvojili v enem dnevi;
- 32-krat smo se zamudili po dva dneva;
- 7-krat smo za pot potrebovali tri dni;
- 11-krat je bilo treba na pot za štiri dni (peš iz Logatca na Triglav).

Najbolj razveseljivo pa je, da se nam v obdobju 1991 - 2001 ni pripetila nobena nezgoda, ki bi vrgla senco na našo skupno prostovoljno delo.

Jernej Rus